

ישיבת הכותל Yeshivat Hakotel

פונתה פקודות לשיעור כללי של ראש הישיבה

בנושא פטחה (שוקי בראי) דף ל' ע"א

הקדומה-ישיבות מתישועו הקדום

א' רמב"ן בחידושים לדף פ"ב ד"ה י"ח דתנא"י - מפולס

מראה פקודות

- 1 גמ' רחמ' דאמר ליה לחבריה - טריד בשוקא עיי' ס' בריש"א הי"ט
- 2 דף ל"ט ע"א פטחה בכמה - סתודותא פיעו
- שי"ס לב' לריש"א ס' ד"ה רחמ' רחמ' בחמילתו
- 3 רבנו יונה דף כ"ט ע"ב ד"ה אמר ליה רבא ליה חזקה דמועלת בעיקר מולא דמיא למחאה - מפולס
- 4 דף ל"ח ע"א משנה עד ע"ב כשעת חרום דמי
- 5 רמב"ן בדף מ"ב בעיקר במילים ובמקום חרום - מפולס
- 6 הגמ' כ"ט ע"ב רחמ' דאמר ליה לחבריה עד עליו רחמיה
- 7 רמב"ן ס' ד"ה אבא בשכוננו נוואג, ואני שמעתי - וקמיל כ"ר חמ"ן - מפולס
- 8 בעת עיני ברבנו יונה (מקור 3) מתחילתו
- 9 רא"ש סימון י'
- 10 שי"ע קמ"ג א' ב' - מפולס
- 11 קנות קמ"ג ג' - מפולס
- 12 תוס' דף ל"ח ע"א ד"ה מחאה
- 13 קנות קמ"ג א' - מפולס

3 רבנו יונה דף כ"ט ע"ב ד"ה אמר ליה רבא ליה חזקה דמועלת בעיקר מולא דמיא למחאה - מפולס

א"ל רבא דינא חכי המוציא מחבריו עליו חרא'. ומהו זכה המחזיק ג"ש מחזיק בקרקע ג"ש ז', וקמיל כ"ר ג', דבהתיא שעמא רבא לגבי ר"ג הלמוד היושב לפני רבו הוח' ז', ושמינו מונה. דהא דתנן ז' אינה חזקה עד שיתא עמו במדינה, שלל המחזיק להביא רא"י שהי' המערער עמו במדינה [בשני חזקה כל ומן שיוסעת המערער שלא היה עמו במדינה]. ודינא דמיסתמך הוא, דכיון דאינה חזקה עד שיתא עמו במדינה, כל ומן שאין שם עדים שהי' עמו במדינה נלא הוי חזקה, ולא דמיא למחאה [שלא במינו] שאם אמר המערער בחז' ג' מחתי', וראי צריך להביא עדים, כדקמ"ל ז', מחאה כפני כ' ואצ"ל כחובו ז'. שחמחזיק איט יוכל להביא עדים שלא מוחה המערער, דלא ראינו אינה רא"י, ועוד, דכיון שחמחזיק חזקה גמורה עד שזה זקוק למחאה, וראי עליו למחאה כפני עדים, אבל כ"י שסועו המערער לא הייתי עמו במדינה, הרי הוא עוקר את החזקה, וכדחנן אינה חזקה עד שיתא עמו במדינה, חילק על המחזיק להביא רא"י שחמחזיק חזקה דמועלת ז'. ופירו' כיון

רא' רחמ' אכלה האב שנה והבן שהיה וכו'. יש פמ"ש דוקא בכב גדול אבל קמן לאו בר מחתי ביה הוא, והילכך לאו בר חזקה הוא, דכיון דכי מחי לאו בר אודותי כשטריה דהא איהו נמי לא מחי, וכי היכי דאיך תניא אכלה כפני הבן, בכבו גדול הא נמי בכבו גדול, ואין אני מחזיק בטעם זה, דטעמא דחזקה לאו משום אודותי דידה בלחוד, אלא כיון דהאי שוקק גולים לרבך, אלא שבתוך שלש אפרין ליה למחזיק אחרי שסדך ולאחר שלש כיון ולא מודה בה טע' אחרת ליה האי טענה ואמרין לא לחנם שוקק, וקמן נמי לאו בר אודותיה טע' הוא, והכי מוכתא מניא דריש סדקין כראסון, והא דאמרין כמיתה כפני בני אוס שאין יכולין לומר לו ולא הויה מחאה, משום דאמרין נמי גולים לרבך שסברה לו וכשי הימנו, וכמקום חרום ואי נמי מחי לא יתע ביה הוה ליה לאודותי כשטריה לעולם, ופיריה בתוך שלש לא מרמיא ליה לקמן לסימך לא אודותי כשטריה, דא"כ מי שאין לו דעת הדרתי, לא מצינו אותו אלא מפסיד.

3 עלילות דרבנו יונה לדף כ"ט ע"ב ד"ה י"ח דתנא"י - מפולס

[כפ' ע"א] אלא אמר רבא שנתא קמייתא מיוזדה אינו בשטרי' הרי מודה תנה נמי [רא' מיוזדה]. מי' כיון דכפי לא מוחת, הויל למחתי, ומלא מוחא אמרין דוחאי זבנה, לסי שהתילו חכמים עליו למחתי, כיון דכפי לא מודה אינו בשטרי' ז'.

ג' רא"ש פ"ג סימון א', יצמי' חזקותן שלוש שנים" - י"שטרי' יתרה'

ג"כ מחזקן כל' של' שיש מש' עתמא' ודף כ"ט ע"א] אמר רבא שנתא קמייתא מודה אינו בשטריה מתי' מודה מנה מודה טע' לא מודה, ומקו' חכמים טע' יתע מרה טע' פטלה של' שיש ככפי של' נצרך להלואם שטרי' יומר אמר

